

ALLT ÄR I RÖRELSE

Av Germund Sellgren oktober 2025

MEANDRING – EN EXISTENTIELL KUNSKAPSBILD

Tänk dig en långsamt slingrande å. Den rör sig inte målmedvetet rakt fram, utan väver sig genom landskapet i mjuka bågar – en långsam andning mellan vila och rörelse.

Så kan också människans kunskap växa: inte som en linje, utan som en rytm – ett växelspel mellan ro och rörelse, mellan inåt och utåt, mellan tystnad och tal.

ATT MISSLYCKAS

I varje meander finns ett ögonblick då vattnet tvekar. Det stannar till, prövar nya vägar, söker tyngdpunkten på nytt. Lärandet är just så – en levande rörelse där misstag inte är hinder, utan virvlar som skapar nya fåror.

DEN INRE KURVAN – STILLHET OCH REFLEKTION

När ån böjer in mot sig själv, saktar den ned. Ytan blir spegel, botten synliggörs. Här sjunker löv, frön och minnen till vila. Här bildas sediment – lagren där framtida fruktbarhet tar form.

Så föds också vår inre kunskap. I den tystnaden låter vi erfarenheter lägga sig som jordlager i själen.

Här:

- låter vi upplevelser sjunka in och mogna
- vänder vi blicken inåt, under ytan
- ställer vi frågor om vår existens: *Vem är jag? Varför finns jag? Hur ska jag leva?*
- vågar vi vila i det oklara, det ännu oförstådda

Det är en rörelse som liknar nattens arbete i jorden – till synes stilla, men fylld av osynlig växtkraft. Inget växer utan denna tystnad.

DEN YTTRE KURVAN – FÖRÄNDRING OCH RÖRELSE

Sedan kommer svängen utåt – där vattnet åter får fart. Här bryts jord, nya mönster ristas i landskapet. Ån är i möte med världen, med sten, vind och ljus.

Det är den fas där kunskapen tar form i handling, där idéer möter verklighet, där det stilla blir synligt. Här lever lärandet i:

- nyfikenhetens rörelse, upptäckandets lek
- samtalets friktion, böckers och människors påverkan
- engagemanget – att pröva, bygga, våga, forma
- viljan att se med nya ögon, tänka bortom det invanda

Här är kunskapen en levande ström: skapande, formande, oförutsägbar. Men den tappar djup om den inte då och då återvänder till den inre kurvans långsamma lugn.

KUNSKAP SOM RYTM, INTE LINJE

En meander är ingen omväg – den är naturens sätt att leva i balans. Så är också vårt vetande: det rör sig framåt inte genom kontroll, utan genom växling. Mellan tystnad och rörelse. Mellan inre stillhet och yttre förvandling. Mellan att lyssna och att handla.

Fastnar vi i bara den ena – i stillastående kontemplation eller i rastlös aktivitet – förlorar vi riktningen. Visdomens rytm är långsam, men uthållig.

EN BILD FÖR VÅRT SÄTT ATT LEVA OCH LÄRA

I en tid av accelererad information, där flöden skummar över våra sinnen, behöver vi återupptäcka den inre kurvans värde – förmågan att stanna, lyssna, förstå.

Men vi får inte glömma den yttre: där världen möter oss med sin friktion och sin förändring.

Att låta vår förståelse **meandra** är att acceptera att kunskap är levande – en slingrande dans mellan djup och rörelse, mellan att vara och att bli.

DET EXISTENTIELLA FLÖDET

Denna rörelse mellan poler speglar också vårt sätt att vara människor. Vi vandrar mellan slutenhet och öppenhet, tomhet och mening, kontroll och tillit.

Existentiell hållbarhet handlar inte om att nå den ena och undvika den andra – utan att röra sig medvetet mellan dem. Livets djup finns i spänningen däremellan.

Den slutna tillvaron – när flödet stelnar

- Livet känns mekaniskt, färgerna bleknar
- Jag är avskild från sammanhanget
- Vardagen går på slentrian, utan förundran
- Jag söker mening utanför mig, men finner bara brus
- Jag undviker stillheten, rädd för tystnaden där jag möter mig själv
- Naturen känns fjärran, världen hotfull

Den öppna tillvaron – när flödet lever

- Jag upplever mening, även i det vardagliga
- Jag känner resonans – i människor, i naturen, i konsten
- Jag är öppen för det oväntade, förundras av det lilla
- Jag vilar i tillit, vågar vara sårbar

- Jag söker inte färdiga svar, men lever nära det ogripbara
- Jag ser sammanhang där jag förr såg kaos
- Jag anar det stora mitt i det lilla – och låter det verka i mig
- Jag bär hopp, inte som visshet, utan som rörelse framåt

ATT LEVA MEANDRANDE

Att leva meandrande är att låta sig formas av både ström och stilla vatten – att våga svänga med livets kurvor, att låta kunskapen bli till i takt med hjärtats rytm, och att förstå att vägen mot visdom aldrig är rak – utan slingrande, mänsklig och djup.

